

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej žalobcu: **I.**, proti žalovanej: **1/ K.** a žalovanej **2/ J.**, o zaplatenie **24 895,43 eur s príslušenstvom, o návrhu na obnovu konania**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2013 č. k. 45NcCb/2/2012-14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2013 č. k. 45NcCb/2/2012-14 **z r u š u j e a** vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 10. 06. 2013 č. k. 45NcCb/2/2012-14 zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45NcCb/2/2012.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že rozsudkom tamojšieho súdu z 01. 07. 2010 č. k. 1CbOd/13/65-Db-474 súd zamietol žalobu na zaplatenie 24 895,43 eur s príslušenstvom a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania. Konanie o zmene návrhu z 24. 01. 2005 zastavil. Uplatnený nárok predstavoval náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi tým, že obe žalované ako spoločníčky a konateľky spoločne konajúce v spoločnosti B. prijali na Valnom zhromaždení spoločnosti 20. 02. 1998 protizákonné uznesenie, ktorým rozhodli, že pôžičku,

ktorú poskytol žalobca ako fyzická osoba - podnikateľ vyššie uvedenej spoločnosti bez náhrady odúčtujú.

Návrhom z 19. 11. 2012 žalobca požiadal o obnovu konania vo veci vedenej pod sp. zn. 1CbOd/13/65-Db. V návrhu na obnovu konania žalobca uviedol, že existuje dôkaz, z ktorého vyplýva, že si uplatnil škodu v trestnom konaní ešte pred 03. 09. 2000, kedy bolo vydané uznesenie v trestnej veci ČVS: OÚV-740/10-BB. Podľa jeho názoru nebola zistená škoda v r. 2002 ako to uviedol krajský súd, a preto nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku. Odvolanie žalobcu bolo tak neprávom zamietnuté. Podľa jeho názoru krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, čo sa udialo bez jeho zavinenia, pretože súd prvého stupňa nepripojil kompletný vyšetrovací spis odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici po oboznámení sa s vyšetrovacím spisom ČVS: OÚV 740/10-BB-99 súd dospel k právnemu záveru, že žalobca nepreukázal prípustnosť obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Konštatoval, že v danom prípade aj po predložení dôkazu (vyšetrovacieho spisu) je súd povinný starostlivo skúmať, či týmto dôkazom možno preukázať právnu skutočnosť umožňujúcu vyvodiť pre účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podal priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade predloženie vyšetrovacieho spisu ČVS: OÚV-740/10-BB-99 súd nepovažoval za „nový listinný dôkaz“ tak ako to tvrdil žalobca, pretože tento dôkaz mal odvolací súd (Najvyšší súd Slovenskej republiky) k dispozícii pri preskúmaní dôvodnosti odvolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01. 07. 2010 č. k. 1CbOd/13/65-Db-474. Podľa názoru konajúceho súdu uplatnený nárok titulom náhrady škody v trestnom konaní pred 03. 03. 2000 neznamená fakt, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil v zákonnej premlčacej lehote na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cbod/13/65-Db. Nakoľko konajúci súd zamietol nárok žalobcu na náhradu škody (§ 393, § 397 Obchodného zákonníka) pre premlčanie nároku, rozhodol v súlade so zákonnou úpravou týkajúcou sa premlčania nároku na náhradu škody. Pochybenie súdu nebolo zistené ani odvolacím súdom, ktorý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01. 07. 2010 č. k. 1CbOd/13/65-Db-474 potvrdil rozsudkom z 24. 04. 2012 č. k. 3Obo/162/2010-604. Ďalej dodal, že nesprávnosť rozhodnutí súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) nezistil ani Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením z 02. 10. 2012 č. k.

III. ÚS 453/2012-11 sťažnosť žalobcu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.). Namietal, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa jeho návrhom nezaoberal, konkrétne sa nezaoberal otázkou, či mal odvolací súd k dispozícii kompletný vyšetrovací spis a či mal k dispozícii uznesenie ČVS: OÚV-740/10-BB-99. Uviedol, že odvolací súd mal k dispozícii z vyšetrovacieho spisu iba kópie štyroch zápisníc o výpovedi svedkov a zápisnicu jeho výpovede. Tieto informácie sa nachádzajú v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom. Odvolateľ ďalej zdôraznil, že tvrdenie odvolacieho súdu o tom, že nezistil, že by žalobca škodu v trestnom konaní uplatnil skôr ako v roku 2002, teda až po premlčaní práva sú v rozpore s dôkazmi, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise ČVS: OÚV-740/10-BB-99. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že obnovu konania povoľuje.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná 1/, ktorá považovala rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne aj právne správne. Uviedla, že žiadna škoda z jej strany žalobcovi spôsobená nebola. Dodala, že žalobca nepreukázal existenciu takého dôkazu, aby mohlo dôjsť k obnove konania, keďže vyšetrovací spis ČVS: OÚV-740/10-BB-99 bol pripojený k súdnemu spisu v konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 1CbOd/13/65-Db. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Žalovaná 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

Obnova konania je procesný inštitút, ktorý patrí do kategórie mimoriadnych opravných prostriedkov proti právoplatným rozhodnutiam. V taxatívne určených prípadoch (§ 228 O. s. p.) umožňuje výnimočne prelomiť zásadu nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, ktorá zabezpečuje právnu istotu.

Podľa § 234 ods. 1 O. s. p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 O. s. p., ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadiťovať pojednávanie.

Prípady, v ktorých môže súd prvého stupňa rozhodnúť o návrhu na obnovu konania bez pojednávania sú taxatívne vymenované vo vyššie citovanom ustanovení § 234 ods. 2 O. s. p. O neprípustný návrh na obnovu konania ide vtedy, ak to výslovne stanovuje zákon. Patria sem prípady, ak návrh na obnovu konania smeruje proti spôsobilým rozhodnutiam, ktoré však nie sú právoplatné, proti iným rozhodnutiam než právoplatným rozsudkom alebo uzneseniam o schválení zmluvy, právoplatnému platobnému rozkazu, právoplatnému rozkazu na plnenie, právoplatnému zmenkovému platobnému rozkazu a šekovému platobnému rozkazu alebo právoplatným rozhodnutiam vydaným v konaní o dedičstve proti tým rozhodnutiam, ktorým zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak alebo ak sa návrh na obnovu konania nepodá z dôvodov vedených v § 228 ods. 1 O. s. p.

Vo všetkých ostatných prípadoch súd prvého stupňa musí k prejednaniu návrhu na obnovu konania nariadiť pojednávanie (§ 232 ods. 1 a ods. 2 O. s. p.).

Z napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že návrh žalobcu na obnovu konania bol súdom zamietnutý z dôvodu, že žalobca nepreukázal prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ a písm. e/ O. s. p. Súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu bez nariadenia súdneho pojednávania a predvolania účastníkov na toto pojednávanie, pričom v danej veci nešlo o žiaden z prípadov uvedených v § 234 ods. 2 O. s. p. v dôsledku čoho súd prvého stupňa svojim postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. 10. 2008 sp. zn. I. ÚS 54/08, v ktorom uviedol, že ak všeobecné súdy zamietnu návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu (§ 228 ods. 1 O. s. p.) bez toho, že by nariadili vo veci pojednávanie, na ktoré predvolajú účastníkov porušujú týmto nesprávnym postupom ich právo na súdnu ochranu a spravodlivý

proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 30. apríla 2014

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová